

LİTERATÜRDEN ÖZETLER

Dr. Salih ÇETİNKURŞUN, Dr. İlhami SÜRER

İnfantlarda Oksijen Uygulaması

B Frey, F Shann

University Childrens Hospital, Zurich, Switzerland

Arch Dis Child Fetal Neonatal Ed. 88: 84-88, 2003

Makalede infantlara oksijen uygulanmasında kullanılan temel yöntemler gözden geçirilmiştir. Oksijen başlığı, yüz maskesi, infantın yüzüne yakın bir kaynaktan oksijen verilmesi, nazal kanül, nazal kateter ve nazofarengeal kateter uygulamaları bu yöntemler arasında yer almaktadır. Bu yöntemlerden bazılarının çok daha ekonomik olup gelişmekte olan ülkelerde daha yararlı olacağı belirtilmiştir.

Oksijen uygulamasında kullanılan yöntemlerin, komplikasyonları saptayıp müdahalede bulunabilecek nitelikli personel denetiminde yapılması önerilmiştir. Yapılan çalışmada oksijen başlığı ve yüz maskesinin temel komplikasyonları hiperkarbi iken, nazal kanülde yer değiştirme ve üst solunum yolunun obstrüksiyonu, nazofarengeal kateterde ise gastrik distansiyon olarak saptanmıştır.

Fare Modelinde Cerrahi Sonrası Adezyon Oluşumunda Adcon-P ile Seprafilm'in Etkilerinin Karşılaştırılması.

M Oncel, FH Remzi, AJ Senagore et al.

Dept of Colorectal Surgery, Cleveland Clinic Foundation, USA

Diseases of the Colon&Rectum 46: 187-191, 2003

Antiadezyon bariyerlerinin kullanımı postoperatif adezyonların şiddet ve yayılımını azaltabilmektedir. Bu çalışmada sıvı bir antiadezyon bariyeri (Adcon-P) ile klasik antiadezyon bariyeri (Seprafilm)'in etkinliği karşılaştırılmıştır. Çekal abrazyon yöntemiyle deneysel model oluşturulmasını takiben adezyolizis oluşturulmuş ve oluşan adezyon şiddeti 6 dereceli bir skalada değerlendirilmiştir. Sonuç olarak her iki antiadezyon bariyeri postoperatif adezyon insidensini azaltmış ancak Adcon-P Seprafilme oranla daha etkin bulunmuştur.

Anestezi Altındaki Çocuklarda Gelişen Atelektaziye Karşı Önleyici Solunum Manevralarının Etkisi

G Tusman, SH Böhm, A Tempra et al.

Dept of Anesthesiology and Radiology, Hospital Privado de Comunidad, Argentina

Anesthesiology, 98; 14-22,2003

Genel anestezinin atelektazi oluşumunu arttırdığı

bilinmektedir. Kollabe alveollerin tekrar ekspanselenebilmesi için yüksek inspirasyon basıncı gerekmektedir. Pozitif ekspirasyon sonu basıncının (PEEP) sürdürülemediği durumlarda ekspanselene alan alveoller tekrar kollabe olmaktadır. Makalede manyetik rezonans görüntüleme yardımı ile atelektazinin miktarı, dağılımı ve önleyici manevraların etkinliği araştırılmıştır. Çalışmada ASA I-II grubuna dahil 6 ay ile 6 yaş arası 24 olgu çalışmaya alınmış ve 3 gruba ayrılmıştır. Anestezi indüksiyonundan sonra alveolar fonksiyonu koruyucu solunum stratejisi uygulanan gruba manuel ventilasyonu takiben pik havayolu basıncı 40 cm-su ve PEEP 15 cm-su olacak şekilde 10 kez solutulmuş takiben PEEP 5 cm-su'ya düşürülerek bu basınç düzeylerinde devam ettirilmiştir. İkinci gruba 5 cm-su basıncında CPAP modu ventilasyon, 3. gruba ise 0 PEEP uygulanmıştır. Sonuç olarak atelektazi önleyici solunum stratejisi uygulanan grupta atelektazi sıklığı diğer gruplara oranla anlamlı derecede az olarak bulunmuştur.

Pediyatrik Cerrahide Kaudal Ropivacaine ve Neostigmin

A Turan, D Memiş, ÜN Başaran et al.

Trakya Üniv. Tıp Fak. Anestezi Rean ve Çocuk Cerr A.D.

Anesthesiology, 98; 719-722, 2003

Sinir bloklarında lokal anestezi ajanlarına neostigmin eklenebilmektedir. Bu çalışmada kaudal anestezi yönteminde ropivacaine neostigmin eklenerek neostigminin olası etkileri araştırılmıştır. Sonuç olarak kaudal enjeksiyonda ropivacaine neostigmin eklenmesi genitoüriner cerrahi uygulanan çocuk olgularda postoperatif ağrıyı azaltmada yalnız ropivacaine uygulamasına oranla üstün bulunmuştur.

% 2'lik Gliseril trinitrat'ın Yetersiz Kaldığı Kronik Anal Fissürde 2. Seçenek Tedavide Botulinum Toksini

I Lindsey, OM Jones, C Cunningham, et al

Dept of Colorectal Surgery, John Radcliffe Hospital, UK

Dis of the Colon&Rectum 46; 361-366, 2003

Gliseril trinitrat merhemi çoğu hekim tarafından kronik anal fissürde ilk tedavi seçeneği olarak kullanılmasına rağmen ancak olguların % 50-60'ında

etkilidir. Yazarlar çalışmalarında kronik anal fissürlerde başarısız gliseril trinitrat tedavisi takiben ikinci aşama tedavi seçeneği olarak Botulinum toksini kullanmışlardır. Kırk olgu çalışmaya katılmış, olguların % 73'ünde semptomatik iyileşme saptanmıştır. Böylece kısa vadede olguların büyük bir çoğunluğu cerrahi sfinkterotomiden uzaklaşmaktadır. Yan etkilerinin minimal olması dolayısı ile kombine 1. ve 2. sıra tedavi yöntemleri ile başarı % 80-90 oranında sağlanabilmektedir. Daha yüksek oranlarda iyileşme ise botulinum toksininin ilk tedavi seçeneği olarak kullanıldığı olgularda elde edilebilmektedir.

Yüksek Dereceli Renal Skarlı Çocuklarda Gündüz ve Gece Kan Basıncı Değişimleri

L Patzer, T Seeman, C Luck, et al

Dept of Pediatrics, Friederich Schiller University, Germany

The Journal of Pediatrics 142; 117-122, 2003

Yazarlar 24 saatlik mobil kan basıncı ölçüm sistemi kullanarak renal skarı mevcut çocuklarda kan basıncında meydana gelen erken değişimleri, bunların skar derecesi ile olan ilişkilerini ve sağlıklı çocuklara oranlarını ortaya koymayı amaçlamaktadırlar. 61 renal skarlı olgudan elde edilen veriler 904 sağlıklı bireyden elde edilen veriler ile karşılaştırılmıştır. Mobil kan basıncı ölçüm sistemi kullanılarak saptanan kan basıncı değerlerindeki artış renal skar derecesi ile pozitif korelasyon göstermektedir. Gece kan basıncında meydana gelen artış ise bu olgularda kan basıncı yükselme olasılığının en hassas belirtecidir.

Pediatric yanık olgularında sosyal uyum ve davranış problemleri

G Andersson, S Sandberg, AM Rydell, et al

Dept of Psychology and Plastic Surgery, Uppsala University, Sweden

Burns 29; 25-30, 2003

Yazarlar pediatrik yanık olgularında sosyal uyum ve davranış problemleri ile ve yaşlıları olan sağlıklı bireylerden farklarını ortaya koymayı amaçlamışlardır. Çalışmada yaşları 7-12 arasında değişen 44 yanık olgusunun ebeveynlerine ve öğretmenlerine soru kitapçıkları gönderilmiştir. Sonuç olarak ebeveynlerin saptadığı problemler arasında sosyal aktivitelere katılmada azalma ve isteksizlik, problemleri dışa yansıtma ve konsantrasyon problemleri önemli bir yer tutmaktadır. Öğretmenlerinin gözlemleri de bu problemlerin daha yoğun olarak yaşandığını doğrulamaktadır. Cinsiyetin ve yanık şeklinin ise bu problemler üzerinde net bir etkisi saptanamamıştır.

Crohn hastalığında enteral nutrisyon: Diyetteki yağ DA Gorard

**Dept of Gastroenterology, Wycombe Hospital, UK
European Journal of Gastroenterology and Hepatology 15: 115-118, 2003**

Enteral nutrisyon, aktif Crohn hastalığının remisyona başlangıcında büyük öneme sahiptir. Günümüzde hastalığın mekanizmasında nitrojen varlığından uzaklaşarak çeşitli enteral besinlerdeki yağ içeriğine yönelim ortaya çıkmıştır. Besinlerdeki uzun zincirli yağ asitlerinin varlığı Crohn hastalığında tedaviye yanıtı azaltırken orta zincirli yağ asitlerinin olumsuz yönde bir etkisi saptanmamıştır. Uzun zincirli yağ asitlerinin n-6 yağ asidinden oluştuğu bunlarında inflamatuvar eikosanoid üretiminde yapıtaşı olarak rol aldığı öne sürülmektedir. Polimerik diyetlerin (tipik olarak büyük oranda yağ içermektedir) elemental diyetler kadar etkin olduğunu bildiren meta analizlere rağmen aktif Crohn hastalığının tedavisinde enteral besinlerdeki yağ içeriği minimal düzeyde tutulmalıdır.

Çocukluk çağında kanser nedeni ile kemoterapi uygulanan erkek çocukların eşlerinin hamilelik sonuçları

DM Green, JA Whitton, M Stovall et al.

**Dept of Pediatrics, Roswell Park Cancer Institute, USA
Journal of Clinical Oncology 21: 716-721, 2003**

Çalışma; çocukluk yada adolesan çağda kanser nedeni ile kemoterapi uygulanan ve yaşayan cinsel aktif erkek olguların eşlerinde hamilelik döneminde saptanan farklılıkları ve bunların sağlıklı kontrol grubuna oranlarını belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu amaca uygun soru kitapçıkları 4106 cinsel aktif erkek olguya gönderilmiş, bu olgulardan 1227'si çalışmaya yanıt vermiştir. Kemoterapi almış bu olguların eşlerinde meydana gelmiş olan 2323 hamilelikten % 69'u canlı doğum, % 1'i ölü doğum, % 13'ü abortus, % 13'ü istemli olarak hamileliğin sonlandırılması, % 5'i de halen hamile yada bilinmiyor olarak rapor edilmiştir. Yazarlar bu geniş serinin sonuçlarına dayanarak çocukluk ve adolesan dönemde kemoterapi alan erkek olguların eşlerinde meydana gelen hamileliklerin sonuçlarının normal populasyondan farklılık göstermediği, kemoterapinin eşlerin hamilelik dönemi üzerine negatif bir etkisi olmadığı sonucuna ulaşmışlardır.